

Virágh Szabolcs

NÉMA SZAKADÉK

2017-02-07 | VERS

Szúnyogszagú csöndben a félmárvány terasz,
műanyag terítõn oson a tavasz,
hangyafejnyi morzsák, lekvárfoltszalom,
spirálos vércsík alkalmi boncasztalon.

Szintekkel feljebb a makrolétezésben,
kõrmõkre égett tompa feszültségben
szaggatva nyiladoz a lefojtott mámor
a tejüveghomály arctalanságából.

Áttetszõ tájak bensõ térképeken,
de csak az ösztönök látnak, a szó már érvénytelen,
árnyék a vízben: felold és pezseg,
az este halkán hullik, mint beteg falevelek.

S minden koppanással új görcs merevedik,
szűkülnek a terek, a pohár lassan telik,
szürke kőpocsolya: a földre szakadt ég,
csak úttalan zárványok, csak néma szakadék.

kép | Gadányi Jenő: Konstruktív csendélet